

USA A EU NEDOKÁŽÍ BEZ RUSKÝCH A ČÍNSKÝCH SUROVIN VYRÁBĚT ŽÁDNOU MUNICI DO DĚL! VŠICHNI SHÁNĚJÍ ANTIMON, který jako poslední země v Evropě těžilo Slovensko!

- CZ24 News | 17. června 2022

USA: Vojenský výbor Kongresu USA se před pár dny zhrozil, když mu bylo oznámeno, že USA nedokáže vyrábět žádnou munici, granáty, rakety, a ani pancíře tanků a obrněných vozidel, aniž by jim Čína nebo Rusko dodávaly tisíce tun koncentráту klíčové rudy - ANTIMONu!

EU je na tom úplně stejně. Poslední Antimonový důl byl v Evropě uzavřen v roce 1992, (na Slovensku!), a v USA v roce 1997. Oba doly byly uzavřeny, neboť se tehdy (v důsledku omezení zbrojení) už další těžba finančně nevyplatila. Cena Antimonu od té doby na světovém trhu raketově vzrostla. Antimon se začal masivně používat v elektronice (mobily, lithiové baterie, solární panely! a větrné elektrárny!). Válka na Ukrajině letos ještě ke všemu vyvolala potřebu nových zbraní a munice. Západní zbrojovky se rozjely a narazily na problém - Antimon v potřebném množství těží a zpracovávají výhradně Čína, Rusko a částečně Tádžikistán! Západ nedokáže vyrábět zbraně a munici bez dovozu Antimonu od svých úhlavních nepřátel. Opakuje se tak situace z roku 1941, kdy Japonské námořnictvoablokovalo vývoz čínského antimonu do USA, a USA musely obnovit svůj jediný důl, a roztočit jej na plné obrátky. Stejně jako tehdy, se i letos USA rozhodly, rychle obnovit vlastní těžbu. Ta ovšem dokáže díky zvýšené spotřebě Antimonu v elektronice už pokrýt pouze 35% americké spotřeby, včetně spotřeby na výroby zbraní a munice. Antimon se stal dalším strategickým prvkem, bez kterého se neobejde ani zbrojení, ani Green Deal.

A Antimon není. Jedná se velice vzácný prvek! Čína, největší těžař Antimonu, už od roku 2013 brání jeho vývozu do západních zemí vysokými exportními cly, protože jí ani domácí produkce nestačí pro vlastní průmysl. Většina zbývajících světové těžby Antimonové rudy se loděmi dováží do Číny, kde se taví a čistí na koncentrát, a jen malá část takto získaného koncentrátu míří přes Šanghajskou burzu zpět na světové trhy.

USA proto před pár dny nařídily ze strategických důvodů štědře dotovat znovuobnovení své těžby Antimonu. Proč tak nečiní Brusel a Bratislava?

Podle údajů z roku 1992 se ve slovenském dole Dúbrava, který je hodnocen jako důl na Antimon střední světové velikosti vytěžilo a upravilo na rudný koncentrát celkem 55 000 tun Antimonu. Pro Vaši představu v roce 2021 dodaly druhý, třetí a čtvrtý největší vývozci Antimonu Rusko, Tádžikistán a Austrálie na světový trh celkem 56 000 tun Antimonové rudy a koncentrátu. Tedy stejně, jako vyprodukoval a upravil Slovenský důl Dúbrava u Liptovského Mikuláše počátkem devadesátých let. Austrálie, nejdražší vývozce, prodávala loni tunu koncentrátu za 6 750 USD za tunu; a to bylo před letošním růstem cen. Hypoteticky tak Slovensko může vytěžit, a prodat ročně Antimon za 8,5 miliard CZK (370 milionů USD). Veškeré provozní náklady dolu Dúbrava činily v roce 1988 pouhých 47 milionů tehdejších československých korun, a zisk z dolu přesáhnul 6 milionů! A to byly tenkrát pěkné peníze! Lze si tak snadno představit, že i při neuvěřitelném 100 násobném zvýšení nákladů na těžbu v současnosti, by byl roční zisk z obnovení těžby v dole Dúbrava 4 miliardy korun ročně. (160

milionů EUR) Samozřejmě, že jde o hypotetický výpočet, neboť se mi nepodařilo zjistit, na jakou míru čistoty se Antimon v socialistickém Československu, v dole Dúbrava koncentroval.

(V dole Dúbrava se dokonce [natáčel slovenský film](#) – v hlavní roli Milan Kňažko!)

Ze samotné existence uzavřeného dolu (střední světové velikosti!) na strategický prvek Antimon na Slovensku je jasné, že Brusel by měl na obnovení těžby vyplatit mimořádně tučné dotace! Tím spíš, když se jedná o prvek, který má použití, jak ve zbrojní výrobě, tak ve výrobě lithiových baterií, solárních panelů a větrných elektráren.

US-ministryně financí Jannet Jellenová [už v dubnu letošního roku vyzvala k zavedení strategie friend-shoring](#). Za pár dní má v Madridu o této strategii jednat NATO. Cílem *friend-shoring* je vytvořit vlastní západní dodavatelské řetězce strategických surovin a snížit závislost Západu na dodávkách těchto surovin z Číny a Ruska. Dodavatelé v řetězci *friend-shoring* mají získat miliardové dotace na těžbu a zpracování klíčových strategických surovin. [Čína strategii friend-shoring označila za přípravu Západu na rozpoutání III. světové války](#). A obdobně ji [za pokus o destabilizaci světa a riziko rozpoutání války označil](#) i Raghuram G. Rajan, (bývalý guvernér Indické rezervní banky), a to na hlavní platformě George Sörose!

Brusel dává přednost dovozu zboží a surovin z Číny, protože na tom bohatne!

Naprostá většina výrobků se do Evropy dováží z Číny. Brusel přitom na koupi těchto čínských výrobků (solární panely a větrné elektrárny) vyplácí masné dotace. Odpověď na otázku Proč nemá Brusel zájem tyto výrobky vyrábět na území EU, obzvláště když se na Slovensku dají těžit strategické suroviny pro jejich výrobu – je překvapivě jednoduchá. Čínský výrobek připlave na čínské lodi nejčastěji do holandského, belgického a nebo německého přístavu, a tam se z něj vybere clo. A to clo se stane majetkem o který se společně podělí Brusel (EU), a země, kde zboží poprvé vstoupilo na území EU! Jak vidíte mazaná bruselská pravidla znamenají, že zisk z proclení čínských výrobků se hromadí v Bruselu, a v západních zemích, kdežto zisk ze zdanění zisků výrobců a těžařů podnikajících v Česku i na Slovensku by se hromadil v našich státních pokladnách! A o to tady jde, aby Brusel bohatnul, a Česko a Slovenské chudly!

Ostatně právě proto soudím, že Bruxelae musí být zničeno ještě dřív, než nás prodá Číňanům!

Česká vláda má také možnost prozkoumat [staré české doly](#), ve kterých Němci kutali Antimon na Hitlerovu válku, zda se nevyplatí požádat na schůzce NATO v Madridu o dotace pro obnovení těžby podle programu *friend-shoring*.

AUTOR: Michael Svatoš

[ZDROJ](#)